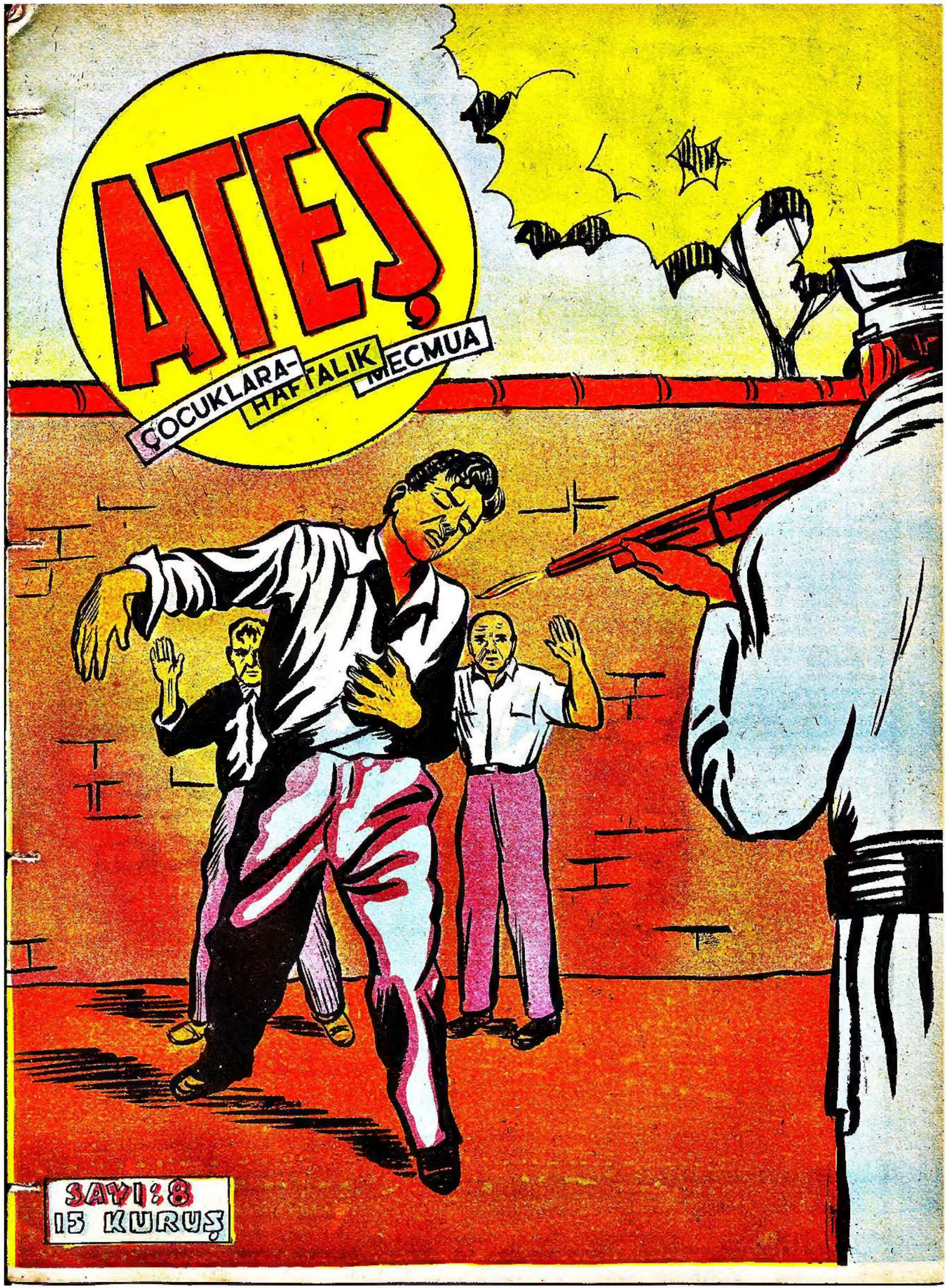
ATEŞ
ÇOCUKLARA-
HAFTALIK
MECMUA
SAYI:8
15 KURUŞ

MEÇHUL KATİL

Bizim yelkenli biraz büyücekti. Adaya demir attık. Sandalı suya indirdiler.

Akşam üzeri bu adacık pek sakindi. Hava sıcak güneş kızgındı. Çocuklukta kurduğum hayaller şimdi canlı bir şekilde karşımda duruyordu. Burada tabiatin renkleri her yerden daha kuvvetliydi.

Sarımtırak bir toprak. Yemyeşil ağaçlar. Masmavi bir gök! Simsiyah insanlar. Sahilin kumları üzerinde yuvarlanan küçücük ve temiz dalgacıklar... Biraz uzakta yukarıya doğru sivrilmiş kudretli bir kaya parçası!...

Sandal sahile başlarken kara edip kuma oturunca yerliler suya atladılar. Bizim ayaklarımızda lâstik çizmeler vardı. Suyun içinden yürüyerek sahile çıktık.

Seri hareketlerle iş gören eşya taşıyan genç ve gürbüz yerlilerin arasından geçtik. Ağaçtan yapılmış, fakat gayet şirin bir kulübeciğin önüne geldik. Beni bir beyaz adam karşıladı. Genç ve dik idi. Sertçe elimi sıktı. Mister Tomson buymuş!

Mister Tomsonun hususî surette yaptığı soğuk şerbetleri içerken gözlerimizin önünde uzanan cennet manzaralarını doya doya seyrettik.

Tomson, iki beyaz arkadaşını daha takdim etti: Doktor Vilson ve Mitser Several... Bunlar da açık hayat ve zorlu işlere alışmış insanlardı...

Uzakta acele acele işlerini gören siyah adamlara baktım. İşte burada hayat buydu. Siyahlar hergün böyle çalışıyorlar. Beyazlar da kendi işlerini yapıyorlar. Başka ne yapıyorlar? Dilimin ucuna kadar gelen bu suali sordum:

— Bruada ne yaparsınız, nasıl eğlenirsiniz? dedim. İçki mi içersiniz, iskambil filân mı oynarsınız?

Mister Tomson şişedeki kızıl renkli şerbeti işaret etti.

— İçkimiz budur.. dedi. Hiç zararsız ve gayet faydalı bir şerbet. Formülünü Doktorla beraber tertip ettik. Gün aşırı birşey daha içeriz. O da kinin. En çok korktuğumuz şey zehirli sıtmaya tutulmaktır. Kumar oynamayız. Onun yerine orman da avar çıkarız. Her çeşit hayvan vururuz. Taze taze yeriz.

Ne güzel bir hayat sürüyorlardı. Temiz, açık hava.. Saf kuvvetli gıda... Spor, eğlence...

— Gazete, mecmua gelir mi?

— Herşey gelir! Kitap koleksiyonumuz gayet zengindir. Biraz sonra arzu edenseniz kütüphanemizi gezebilirsiniz.

Karanlık bastıktan sonra adaya mahsus taze ve nefis yemeklerden yedik. Burada hemen hemen içine hile katışmış birşey yoktu! Onun için insanlar da dipdiri ve kuvvetliydi. Kötülük azdı. Her taraftan iyilik ve hayat fışkırıyordu. Herkesin yüzü gülüyordu.

Yemekten sonra kütüphaneyi gördük. Adanın bazı yerlerini gezdik. Vakit ilerlemişti. Geri döndük. Yerlilerin kulübeleri de bizim kulübeye benziyordu. Fakat içlerinde kimse yoktu.

Tomson'a sordum:

— Bu kulübeler niçin boş duruyor? Yoksa kiralık mı?

Güldümsedi.

— Bu adanın bir esrarı vardır, dedi. Yerliler saf adamlardır. Ruhlardan, cinlerden korkarlar. Her üç gecede bir başlarına muhakkak bir felâket gelecek sanırlar. O gece adada hiçbiri yatmaz. Sandallara veya yelkenlilerine binip açılırlar. Denizin üstünde geceyi geçirirler. Artık uyurlar mı, uyumazlar mı bilmem!...

— Fakat niçin böyle yaparlar?

— Çünkü, hakikaten üçüncü geceler başlarına bir felâket gelir. İçlerinden biri kaybolur! Yatağından yok olur!.. Bu gece de o uğursuz gecelerden biri. Hepsi adadan kaçtı!...

— Siz adada mı kalırsınız?

— Tabii! Bu kulübeden başka bir yere ayrılmayız!

Yatma zamanı gelmişti. Hava da biraz serinlediği için kulübenin kapularını kapadık. Birer koltuğa oturduk. Doktor Vilson'la Mister Severa yoktu. Tomson'a:

— Onlar neredeler? diye sordum.

— Bu üçüncü gecelerde sıra ile nöbet beklerler, dedi.

Tomson bu konuşmadan sonra nazikâne yatağının içerdeki odada hazırlanmış olduğunu söyledi. Fakat ben de yatmadım. Onunla beraber sabaha kadar oturmağa niyet ettim.

Mister Tomson dolaptan iri bir tabanca çıkararak masanın üstüne koydu. Duvarda da bir tüfek asılıydı.

— Ne olur, ne olmaz! dedi. Evvelden hazırlıklı bulunalım da...

Sustuk. Yanımda birkaç mecmua vardı. O bir kitap okuyordu. Mecmuaları aldım. Sahifelerini yavaş yavaş çevirmeğe başladım.

Dışarda rüzgâr çıkmıştı. Ağaçlar şiddetle iki tarafa sallanıyorlardı.

Fırtına gittikçe azdı! Kulübemiz arada sırada titremeğe başladı. Tomson kitaptan başını kaldırdı.

— Yağmur!.. dedi. Buranın yağmuru da berbattır! Başladı mı durmaz!..

Soğukkanlılığını muhafaza etmeğe çalışıyordu. Lâkin ikimizin de sinirleri gergindi.

Saatime baktım. Yirmi dördü geçmiş. Sabah yaklaşmış. Ve çok şükür iki tehlikeli birşey olmamıştı. Fakat yine en az dört saat gecemiz vardı.

Birdenbire pencerenin önünden iri bir gölge geçer gibi oldu. Kapı tıkırdadı... Tomson yerinden fırladı. Tüfeğini kaptı.

— Kim o?.. diye haykırdı.

Ses yok...

Benim de elim masanın üstündeki tabancaya kaymıştı. Biraz bekledik. Ne ses var, ne tıkırtı!... Tomson elinde silâh kapıyı açıp dışarı baktı. Bir yağmur seli baştan aşağıya kadar elbisesini ıslattı.

Tekrar koltuklara oturduk.

Saat iki... üç... üç buçuk. Birşey yok. Nihayet dört... beş... güneşin ilk ışıkları...

Lâmbayı söndürdük. Tehlike kalmamıştı. Aydınlığa kavuştuk. Hava açıktı. Bulutlardan eser yoktu. Kapıdan çıktık. Yerler çamur içindeydi. Tomson bana döndü.

— Şu kulübede sıtmalı bir arkadaş vardı, dedi. Arada nöbet geliyordu. Tehlikeyi atlatmıştı ama bakalım ne oldu?

Biraz uzaktaki kulübeye doğru yürüdük.

— Bu arkadaşı niçin bizim kulübeye almadık? diye sordum.

— Bütün uğursuzluk bizim kulübededir, dedi. Felâketler her zaman burada olur. Onun için hastayı yanımıza almadım.

Öteki kulübeye girdik. Önde o gidiyordu. Oda kapısını açıp arkadaşının karyolasına yaklaştı. Ve bir çığlık attı.

— Ölmüş! Ölmüş! diye bağırdı. Öldürülmüş!.. Şuraya bakın! Boğazına bakın!

Ben de heyecanla karyolaya yaklaştım. Hasta karyolada yatıyordu. Gırtlağı, fevkalâde bir kuvvetle sıkılarak öldürülmüştü.

Mister Tomsonun artık dili tu-

(Devamı 11 nci sayfada)

Bir BİSİKLET,
Bir RADYO,
Üç FOTOĞRAF MAKİNESEI,
Beş KOL SAATİ,
Elli DOLMA KALEM
Ve
Bin adet muhtelif kıymetli hediye kazandırmak fırsatını
veriyoruz

Bu güzel ve zengin hediye kur'amıza bütün okuyucularımız katılabileceklerdir. Bunun için okuyucularımıza kupon toplamak gibi bir külfet de yüklemiyoruz. Ancak 10 uncu sayımıza kadar her sayıda bilhassa ufak bir yanlışlık yapılacaktır. Bu yanlışlık hikâyede, romanların birinde veya resimli tefrikalarda olabilir. 10 uncu sayımızdan sonra bu 10 yanlışı bir mektupla bize bildiren okuyucularımıza kur'amıza katılmak için bir numara verilecektir.

Okuyucularımıza çok dikkatli olmalarını hatırlatır, şimdiden kendilerine iyi şanslar dileriz.

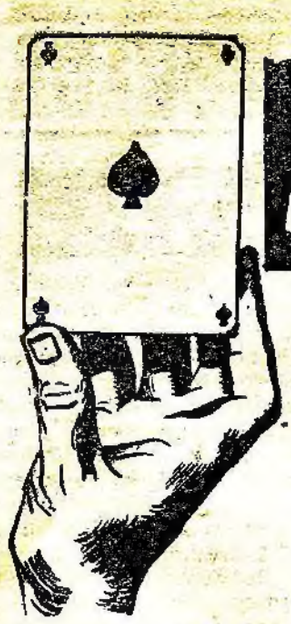

MAÇA BEYİ

Herman içinden kendi kendini tebrik etti. Zira çoktan beri arzu ettiği randevuyu koparabilmişti. Ancak bu sayede tasarladığı cüretkâr ve çılgın plânını tatbik edebilecek, kolayca zengin olmanın yolunu öğrenecekti.

İki üç hafta evvelsi, muhafız bölüğünden arkadaşı yüzbaşı Narumof ona bir hikâye anlatmıştı. Annesi olan Kontes Anna Fedotovna gençliğinde kumara düşkün bir kadınmış. Bir defasında Pariste iken kumar masası başında epeyce yüklü bir para kaybediyor. Kocası ona hiç bir yardımda bulunmayınca, çaresizlik içinde kalan Kontes, fena bir şöhret sahibi olan Kont Sen - Germen'e baş vuruyor.

Kont, ona kimseye söylememesi ve bir daha kumar oynamaması şartiyle yardım edeceğini bildirerek oynıyacağı üç iskambil kâğıdının hangileri olduklarını söylüyor. Kontes o gece kaybettiği paradan fazlasını kazanıyor. Lâkin bütün ısrarlara rağmen, bu üç iskambil kâğıdının isimlerini kimseye söylemiyor. Ancak çok sevdiği oğluna sırrını açıyor.

Bu hikâye, günlerce Herman'ın aklından çıkmadı. Adeta büyülenmişti. Bütün gününü müteamadiyen Kontes'in evini gözetlemekle geçirdi. Burada talihi ona gülümsedi. Pencereden dışarısını seyretmekte olan genç ve güzel bir kadının dikkatini çekmeye muvaffak olmuştu. Kız, Herman'ın ısrarlı bakışı karşısında başını önüne eğmişti.

Bunu takip eden günlerde, Herman, Kontesin evinde oturan bu genç kızla boyuna mektuplaştı. Sonunda Lisabeta İvanova, kendisiyle Kontesin evinde buluşmak üzere sözleşti. Ayrıca, Kontese görünmeden eve nasıl gireceğini, nerelerden geçeceğini delikanlıya bildirmişti.

Herman, Kontes bir balodayken eve girecekti. Her şey yolunda gitti. Fakat, Herman kızın yatak odasını arıyacağı yerde, ihtiyar Kontesin yatak odasında saklanmıştı.

Az sonra, ihtiyar kadın yanında Lisabetta olduğu halde eve döndü. Yatak odasına çekilince karşısında Hermanı gördü ve korktu. Herman alçak bir sesle:

— "Korkmayın size bir şey yapacak değilim," diye fısıldadı. "Sizi yalnızken görmem lâzımdı. Bilmek istediğim şeyi bana söylerseniz kılınıza bile dokunmam."

Kontes hiç bir şey söylemeden ona bakıyordu. Herman kadının sağır olduğunu tahmin ederek kulağına iğildi ve sözlerini tekrar etti. Kontes hiç cevap vermiyordu.

— "Beni çok memnun edeceksiniz. Bunun size hiç bir zararı dokunmayacak. Ne olur o üç iskambil kâğıdının isimlerini söyleseniz..."

İhtiyar kadın derhal heyecanlanmıştı.

— "Hayır... Bu bir latife idi. Böyle şeylere inanıyor musunuz? Bu hikâyeyi şaka niyetiyle uydurdum."

Herman kızmaya başlamıştı.

— "Kim demiş? Sırrınızı çok sevdiğiniz bir oğluna açtınız ama.'"

Kontes müşkül bir durumda kalmıştı.

— "O üç iskambil kâğıdının neler olduğunu bana söylemiyecek misiniz?" Herman yere diz çökmüş yalvarıyordu.

İhtiyar kadın cevap vermemekte ısrar etti.

— "Allah kahretsin! Ben şimdi seni bülbül gibi konuştururum." Elinde bir tabanca vardı. Kontes korktuğunu belli etti. Sara nöbetine tutulmuş gibi titremeye başlamıştı. Tabancayı eliyle itmek ister gibi bir hareket yaparken ansızın iskemlesine yıkılıverdi. Herman ihtiyar kadının kolundan yakalayarak bağırdı.

— "Şimdi numara yapmanın sırası değil. Son defa soruyorum, o iskambil kâğıtlarını söyliyecek misin?"

Kontes cevap vermiyordu. Ölmüştü.

. . . . . .

Herman ihtiyar Kontesin cenazesinde bulundu. Ölü kadının yüzünde sanki kendisiyle alay ediyormuş gibi bir ifade vardı. Hattâ, Hermana bir gözünü kırpar gibi gelmişti. O gün içinde tarif edemediği bir sıkıntı vardı. Bir yerde içip iyice sarhoş olduktan sonra evine gelerek yattı.

Geceleyin bir aralık uyandı. Saat üçe geliyordu. Ansızın yatak odasının kapısı açıldı. Beyazlar giyinmiş olan bir kadın yatağının ucuna doğru ilerledi.

Bu ihtiyar Kontesti:

— "İstediğin şeyi söylemek için geldim..." Üçlü, yedili ve asoyu peş peşine oynarsan istediğin kadar para kazanırsın. Yalnız... Yalnız yirmi dört asatte bir tek iskambil kullanabilirsin. Ölümüme gelince, seni bir tek şartla affederim, Lisabetta ile evlen..."

(Devamı 11 nci sayfada)

ARSEN LÜPEN İSTANBULDA

CİNGÖZ RECAİ İLE Beraber ve Karşı Karşıya

YAZAN: Server Bedi

Cingöz de tıpkı Arsen Lüpen gibi halkın merakını tahrik ettiğini görerek kendini bir kahraman sanmış ve bu şamarıklık ve bazı kimselerin pohpohlaması yüzünden bir çok felâketlere sebep olmuştu. Fakat elbette ki, tavşana "kaç" tazıya "tut" diye aynı basın yalnız Cingözün değil, Mehmet Rızanın nefsine itimadını şişirmekten de bir an geri kalmamıştı. Adi vak'aların biraz fevkine çıkan her zekâ, her cesaret, gazete sahifelerinde kolayca şerefini ve mükâfatını buluyordu.

Mehmet Rıza Galatasaray merkezine, oradan da Mis sokağındaki karakola giderek Madam Ridwayın evinde oturan Belçikalının ikametgâh varakasını görmek istedi. Hiç kimsenin böyle bir pansiyondan haberi yoktu. Sokağın bekçileri de çağrıldı. Onlar da bilmiyorlardı. Serkomiser de bu halin umumiyetle pek tabiî olduğunu söyledi: Farzedelim ki bir ecnebi Avrupadan geldi ve bir eve pansiyoner olarak girdi; mesken kontroluna ve ikametgâh varakası tevzi gününe kadar bu ecnebi mukayyet olmayabilir. Nihayet pasaport zabıtasında kaydı vardır. Mehmet Rıza yıllardanberi çok eksik ve çürük bulduğu bu muamelenin nahoş bir cilvesile daha karşılaşınca başını sallamış ve şöyle düşünmüştü: "Bu memlekette ihtisas adamlarının fikirlerime hükmet etmeği ne zaman öğreneceklerdi? Eminim ki vekâlete gönderdiğim raporlar okunmadan hasır altı edilmiştir."

Sonra kendi emrine verilen adamlardan birini pasaport dairesinde ve salonunda Belçikalı hakkında tahkikata memur etti.

Hem yorgun, hem de düşünmeğe muhtaç olduğu zamanlarda yatağına uzanarak düşünceye dalmanın vücut için ne kadar dinlendirici, zihin için de ne kadar uyandırıcı olduğunu biliyordu. Karakoldan çıkar çıkmaz evine gitti, ve arkası üstü yattı. Genç karısı misafir odasında yalnız başına oturmuş, radyo çalıyordu. Arada uzun bir koridor olduğu halde, İspanyol mu, Arjantin mi ne karnakatısı bir tango söyliyen cırlak hanendenin sesi yatak odasına kadar geldiği için Mehmet Rıza kalktı, bütün aralıkapılarını örterek tekrar yattı.

Ne garibtir. Polis hayatında en mühim tahminler hiç bir hesaba dayanmaz, müphem, sebepsiz, ince bir sezi halinde kalır. Biri size: "Niçin böyle düşünüyorsunuz?" diye sorsa belki verilecek hiç bir cevap bulamaz, fakat öyle düşünmekten de kendinizi alamazsınız. Mehmet Rıza da bu Ahu Dudu'daki evle Kadıköy cinayeti arasında gizli bir münasebet dolayısıyla bir alâka seziyor, fakat sebebini bir türlü bulamıyordu. Polis hayatının bir çok tecrübeleri ona ispat etmişti ki iki duman görünen yerde ekseriya bir tek yangın vardır. Büyük vak'aların aynı günlere tesadüf etmesi pek nadir bir şeydir. Bunun için aynı günlerde cereyan eden büyük vakalar, ekseriya bir tek yangının muhtelif noktalarda dumanları gibi telâkki edilmek lâzımdır.

Her meseleyi düşünürken yaptığı gibi Mehmet Rıza, bu defa da hâdiselerde meçhul kalan noktaları bir sual zinciri halinde beyninde sıralamaya başladı: Evvelâ, Madam Ridway gibi adeta bir milyoner karısının bir Eroin kaçakçılığı şebekesine girmeğe ne ihtiyacı olabilirdi?

Vaka Ermeni doktor, Madam Ridwayın kız kardeşi Lilinin kokain ve eroin yüzünden çıldırdığını söylemişti; fakat bu maddeleri tedarik etmek için kaçakçılığını yapmak şart değildi. Haydi, farzedelim ki Madam Ridway da macera peşinde koşan bazı zengin kadınlar gibi bu işe girmiş olsun; ikinci sual: Nasıl girmiştir? Şebekenin asıl erkek unsurları kimlerdir? İmalâthaneleri ne taraftadır? Aksiliğe bakınız ki gerek Lilinin çıldırmasından gerek Cincideki cinayetten sonra Madam Ridway, polisin gözü önüne düştüğünü anlıyacak ve hem korkusundan, hem de kederinden belki de asıl kaçakçı şebekesile temasını kesecektir. Kesmiyeceğini farzedelim, üçüncü usul. Kivelli'nin öldürülüşü, iddia edildiği gibi kızın peşine takılan bir zamparanın keyfinden ibaret olabilir mi? Asla. Gözü bu kadar kızan bir kara sevdalı çeker tabancayı, vurur. Öyle ince hesaplara gelemez, hapsedenler pişkin tecrübeli ve muntazam teşkilâtlı bir çete manzarası gösteriyorlar. Bu adamlar kimdirler ve kızı öldürmekte ne menfaatleri vardır? Dördüncü sual: Bakalım Lilinin çılırmasına sebep cidden bu zehirler midir? Aile içinde gizli gizli kaynakan bir facianın, bu kızın sinirleri üstündeki tesiri de mühim bir amil olamaz mı? Nihayet.., İşin içinde bir de Arsen Lüpen var. Onu hiç unutmayalım. Beşinci yedinci sekizinci ilk... Sual: Arsen Lüpenin bu işlerde alâkası ne?

Meşhur hırsız Ridway'lerle tanışıyor mu? Teması var mı? İstanbulun neresine saklanmıştır? Belçikalı pansiyoner o olmasın? Cinayet üzerinde dolayısile tesiri var mı? Nedir, Şu dakikada nerededir, ne yapıyor ve ne düşünüyor?

Mehmet Rızanın en büyük korkusu Arsen Lüpeni yakalamak şöyle dursun yüzünü bile görememek ihtimaliydi. Halbuki şöhreti Fransız hudutlarını çoktan aşan bu adamı her manasile tanımak arzusunu tâ Meşrutiyetten beri duymuştu. O zaman Je sais Tout gazetesi centilmen hırsızın mâceralarını neşrediyordu. Mehmet Rıza bunları okudukça adeta vapura, yahut trene atlıyarak Parise gitmek, Fransız zabıtasile beraber çalışarak Arsen Lüpenle karşılaşmak isterdi. Fakat bir iki yıl sonra Cingöz Recainin

zuhuru. Mehmet Rızanın bu geniş çapta faaliyet ihtirasını tatmine kâfi hatta bir çok zamanlar ve netice itibarile fazla bile geldi. Cingözün Lüpene çok benzeyen ve hiç benzemiyen tarafları vardı: İkisi de menfaatten ziyade şahsî keyifleri şeneflerı ve macera hırsları için çalışıyorlardı. İkisi de, bir kaç kuruş irtikâp edenler kürek cezası yerken milyonla çaldığı halde "mesnedi izzet" te oturan adamları soyarak halkın sempatisini kazanmışlardı. İkisi de fukaraperver, cömert, hovarda ve müstehzidiler. Fakat Mehmet Rızanın hayalinde Arsen Lüpen Cingöze nazaran biraz daha sağlam keresteli, pembe, beyaz ve sarışın başı omuzlarının sıkı ternuva kemikleri üstüne iyi oturmuş, yüzünün çizgileri dik ve keskin, bakışları ciddi ve ancak gözlerinin dibindeki mavi çizgi içinde gizli bir istihzanın parıltısı görünen bir adam iç harikulâde zekidir, fakat sezişlerile olduğu kadar hesaplarile de hareket eder; akıl ve mantığının kontrolünden geçmiyen hareketleri yapması imkân haricindedir. Anî vaziyetlerde sür'atli kararlar vermesine hiç mani olmıyan bu teennisi Arsen Lüpene karşı bütün Fransız ve İngiliz zabıtasını âciz bırakmıştır. Cingöz daha zayıf kuru ve esmerdir. Boynu incedir ve sanki bundan dolayı büyük başı fazla hareketlidir. Yüzü de öyle: İnce uzun kaşları buruşuk alnının çıkık kemikleri üstünde iki yılan yavrusu gibi oynarlar. Burnu dar kanatları yapışık ve ucu ağzına doğru kıvrıktır.

Ciddî durduğu zamanda bile alay eden bu müstehzi ağız ve çenenin etrafında sanki, Cingözün sahip olduğu enerji dinamosunun saati vardır. Bütün o çizgilerin gerginliğinden veya gevşeyişinden bu adamın sarf ettiği ve daha da edebileceği kuvvetin ölçüsü hakkında bir fikir edinmek mümkün olur. Cingöz mutlaka hesapla hareket etmez. Kendini tamamile sezişlerine bıraktığı vakidir ve evvelce yaptığı bir istidlâl plânını baştan başa yıkarak bir saniyede yepyeni bir kararla harekete geçtiği pek çoktur. Bunun için gayet çevik bir vücudu, ancak bir şarklıda bulunabilecek kadar, yani son derece hassas, coşkun bir tabiatı vardır. İşte onu Arsen Lüpenden ve herhangi bir Avrupalıdan ayıran bu kıvraklığı ve coşkunluğudur.

Mehmet Rıza, yüksek sesle: "Kâfir Cingöz." diye mırıldanmaktan kendini alamadı; sonra içinde kin ve hayranlık olduğu kadar sevgi de bulunan bu sesin başkaları tarafından duyulmuş olmasından çekinerek etrafına bakındı. Bereket ki genç karısı içeride hâlâ Radyo çalıyordu.

Mehmet Rıza bütün bu son hâdiseleri gözönüne getirdikçe yakayin aynasında kendi zekâsını ve pişkinliğini hayranlıkla seyretmekten kendini alamıyordu: Küçük eroin satıcılarının ısrarla peşine düşülürse büyük şebeke merkezinin mutlaka elè geçecesine emin olmakta hakkı yokmuydu? Bu yol hiç şaşmaz: Yirmi kuruşluk paketler içinde küfecilere, dilencilere varıncaya kadar herkese eroin veren perakende satıcının malı elbette bazı büyük kaynaklardan geliyor bu satıcı işine devam edebilmek için ergeç o merkezlerle temasa girecektir. Bu adama sopa çekerek bir müddet gözünü yıldırmakta ne fayda vardı?

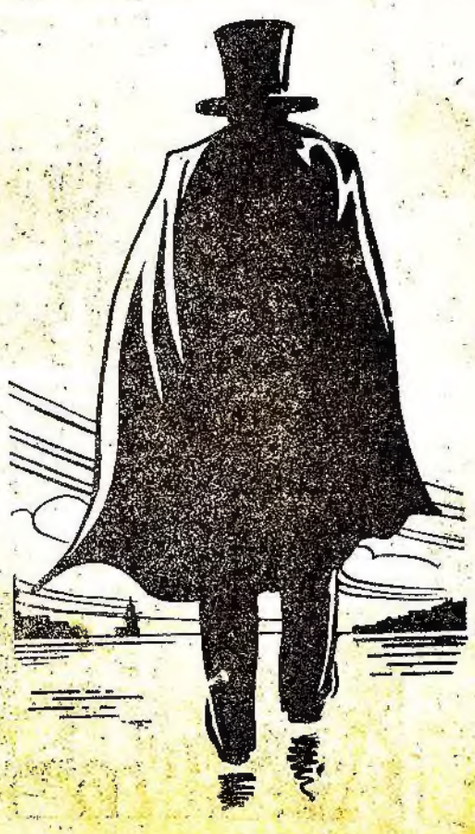

Hérif işden çeker, siz de merkezi bulamazsınız; kontrölünüz zayıflayınca o, ticaretine yeniden başlar. Fakat bu adamın arkasına düşerseniz mutlaka temas ettiği öteki yerleri de yakalarsınız.

Gayet basit bir hesap. Mehmet Rıza bunda hiç aldanmamıştı. Küçük satıcılardan birinin üç gün süren gayet sıkı bir takibinden sonra Ahu Dudu sokağındaki ev ele geçti. Orada da bir iki parakende satıcının daha uğradığı ve mal aldıkları tesbit edilmişti.

Bölece kocasının mevkiinden istifade ederek onun haberi olmadan ve onun ismine sığınarak Madam Rıdvayın bütün Beyoğlu semtini, hatta İstanbulu, Anadoluyu ve Yunanistanı doyuracak bir satış merkezi başında olduğu fark ediliyordu.

Fakat, bakalım, Arsen Lüpenle alakası olan şebeke bu muydu? Gerek polisin gerekse gümrük muhafaza teşkilatının iddiasına bakılırsa o ana kadar İstanbulun her tarafı kanserli bir meme gibi iyice kazınmıştı, buna rağmen ele geçmiyen bir şebeke kalmışsa bundan fazla ve başka hiç bir teşkilat yoktur.

Madam Rıdvayan Parise gidip gelmiş olması da işin Arsen Lüpenle münasebeti ihtimaline kuvvet veriyordu.

(Devamı var)

Milyoner Bir Amerikan Film Artisti Olabilirsiniz...

Dünyanın en büyük Amerikan Film şirketinin Türkiyeden istediği ilk Türk çocuk artistler okuyucularımız arasından seçilecek.

Bu büyük müsabakamıza katılabilmek için okuyucularımızın:

1. En geç 1 Aralık 1952 Pazartesi gününe kadar mecmuamıza 2 lira göndererek 3 aylık abone almaları,

2. Bu abonelerin 18 yaşını geçmemeleri,

3. Halen herhangi bir okulun öğrencisi bulunmaları, şarttır.

Bu şartlara sahip olan okuyucularımız arasında evvelâ üç müsabaka yapılacaktır:

1. "Zekâ oyunu" müsabakası,

2. "Foto" müsabakası,

3. "Kabiliyet" müsabakası..

"Zekâ oyunu" müsabakasında kazananlar "foto" müsabakasına katılacaklar, "Foto" müsabakasında kazananlar "Kabiliyet" müsabakasına girebileceklerdir.

Bu suretle; zekî, fotojenik ve kabiliyetli olmak vasıflarını üzerlerinde toplamış olan Türk çocukları İstanbula getirilerek son bir müsabakaya daha sokulacaklardır.

Bu müsabakayı da kazananlara Türkiyede çevrilecek bir filmde rol verilecektir. Bu filmde muvaffakiyet kazananlar Amerikaya götürülecekleridir.

Bütün okuyucularımıza bu büyük müsabakamıza katılmalarını hararetle tavsiye ederiz.

Dikkat:

Okuyucularımıza, ilk sayılarımızın bütün yazılarını çok dikkatli okumalarını hatırlatırız. İlk "Zekâ oyunu" müsabakamızda bunun faydasını göreceklerdir. "Zekâ oyunu" müsabakası için önümüzdeki sayılarda geniş izahat verilecektir.

GARP CEPHESİ

BÜYÜK HARP ROMANI

MASKEMİN SAĞLAMLIĞINA GÜVENEREK YERE UZANDIM CİĞERLERİMİN GİTGİDE DARALDIĞINI HİSSEDİYORDUM.

O SIRADA MASKESİZ BİR ADAM GÖREREK BENDE MASKEMİ ÇIKARDIM. TEMİZ HAVA BENİ CANLANDIRMIŞTI..

8.

BİRDEN AYAĞIM YERDE YATAN BİRİNE TAKILDI. BU GECENDE BAŞINI KOLUMUN ALTINA SOKAN ÇOCUKTU.

KAT İKİ SARGI BEZİ ALARAK GENCİN YARASINI SARDI...

YARALI ASKERİ ÇEKTİĞİ BÜYÜK IZDIRABDAN KURTARMAK İÇİN TABANCA İLE VURMAYA KARAR VERDİKLERİ SIRADA ALAYIN SIHHİYE ARABASI GÖRÜNDÜ ...

AZ SONRA MÜTHİŞ BİR YAĞMUR BAŞLADI. SADE ÜSTÜMÜZE DEĞİL KALBİZE KADAR İŞLİYORDU

SİPERLERDE TOPLADIĞIMIZ KİRDEN KURTULMAK KOLAY OLMUYORDU..

ARKASI VAR

CESSUR KOVBOY BUJK JONES

RKASI VAR

DEHŞET DOLU BÜYÜK CASUS ROMANI:

VATANSIZ CASUSLAR

Yazan: NİYAZİ AHMET

— Yok ağabeyi, vallahi doğru söylüyorum. O beni ölümden kurtardığı için kendisi ile çalışıyorum. Saki Amerikalılara kızıyor..

— Moskovaya niçin geldiğinizi biliyorsunuz?

— Vallahi bilmiyorum..

* * *

Kornilof, Saki'nin odasına pek telâşlı girdi.

— Yoldaş, dedi, iş sarpa sardı.

Saki artık casusluk enerjisini kaybetmişti. Heyecanını gizliyemeden sordu:

— Ne oldu.. Yoksa Halit casus mu imiş.

— Hayır, fakat.

— Ne olmuş..

— Size iftiralarda bulundu.

— Ne diye?

— Sizin Amerikan casusu olduğunuzu söyledi.

Saki bir kahkaha attı:

— Beni heyecanlandırdınız Kornilof yoldaş..

— Heyecanlanmakta haklısınız. Bizim teşkilât, biliyorsunuz, en küçük bir şüphe üzerinde durur.

— Neler yumurtlamış...

— Bütün şüphesi sizin Amerikan casusu olduğunuzda imiş. Sık sık onlarla temas ettiğinizi söyledi. Hattâ bir sarışın Amerikalı varmış., Onunla konuşur muşsunuz.

Saki gene güldü:

— Bir çok sarışın Amerikalı tanırım her halde.. Fakat bunun üzerinde neden fazla duruyorsunuz. Ben Halid'i kaybettiğim için üzüldüm. Çünkü ona inanıyordum. Adam yetiştirmek güç.. İyi ki ona sır vermemiştim.

— Ya Harri'ye!

— Hanrri bir budaladır. Ameri kan budalası. Şöhret düşkünü.. Şöhret için her şeyi yapar ve yapıyor da. Onu ben tekrar Amerikalıların arasına sokacağım.

Kornilof saate baktı:

— Haydi, dedi. senimle bir otomobil gezmesi yapalım.. Sonra. öğle yemeğini beraber yeriz.

— Nasıl istersen..

Saki böyle diyerek elbisesini düzeltti. Fakat içinde bir korku vardı. Acaba kendisini ölüme mi götürmüyorlardı. İhtiyar hizmetçi de ortalıkta görünmüyordu. Yoksa o da bir Rus casusu mu idi. Öyle olsa idi başka bir şey sormadan kendisini tevkif ederlerdi. Yalnız kadının ortalıkta gözükmeyişi kendisini şüphelendiriyordu. Acaba her şeyi öğrenmiş de yangın çıkarmaya mı uğraşıyordu. Saki burnundan derin derin nefes aldı, Bir yanık kokusu almaya çalıştı, Bir şeyler yoktu.

Kornilof kapının önünde duruyordu. Saki:

— Ne olursa olsun., diyerek yanına geldi.

— Ben hazırım., dedi.

Otelin kapısında siyah bir otomobil bekliyordu. Saki ilk bakışta Halide otomobilin içinde gördü. Bir anda öyle sevinmişti ki yanında Kornilof olmasaydı, koşup kucaklayacaktı. Fakat bu sevinci uzun sürmedi. Çünkü daha ne olacaklarını bilmiyordu. İhtiyar kapıcının sözlerini hatırladı. Bu kadın hakikaten bir Amerikan casusu veya onların adamı mı idi, yoksa bir Rus ajanı mı idi? Halit onbaşı otomobilin içinde dalgın oturuyordu. Kornilof Sakiye yer gösterdi:

— Siz arkadaşınızın yanında oturursunuz, dedi. Ben şoförün yanında oturacağım.

Saki gülümsiyerek:

— Yalnız geçen gecenin mükâfatı mı! diye sordu.

— Böyle yapmağa mecburuz.

— Haklısınız, fakat.

— Hayır, Saki, hepimiz insanız. Bugün iyi olan yarın fena oluyor.

— O da doğru.

Otomobil hareket etmişti. Saki, Halit onbaşıyı selâmladıktan sonra ellerini avuçları içine alarak sıktı. Halit onbaşı da bu alâka ve sevinçten içi ürpermişti. Fakat hiç renk vermiyordu. Saki, bakışlariyle Halit onbaşıya teşekkür ediyordu:

— Bizi sen kurtardın. Demek istiyordu.

Kornilof, bazen başını çevirerek konuşuyordu. Bir aralık:

— Çocuklar, ikiniz ile de iftihar edebiliriz. Önünüzde daha çok çetin işler var. Fakat bu defa alacağınız vazifeyi bitirince altı ay Soçi'de istirahat edeceksiniz. Yahut balayı seyahati yapacaksınız. Bunu vâdediyorum.

ÇOK MÜHİM SIRLAR

Büyük bir binanın kapısında durdular. Süngülü askerlerin beklediği bu bina her halde mühim bir yerdi. Kornilofu selâmladılar.

İlk girdikleri yer yemekhane idi. Kornilof:

— Karnımızı doyuralım, sonra konuşacağız, dedi.

Yemekhaneye bir çok askeri elbise giymiş kimseler geliyor, acele acele karınlarını doyurduktan sonra gidiyorlardı. Kornilof yemek yenirken Saki ile Halide çok uzun ve tafsilâtlı talimat verdi:

— İkinizi de ayrı ayrı sorguya çektik, sıkıştırdık, bunun sebebi vardır. Sizlere öyle sırlar vereceğiz, ki bunları düşmanlarımız duyar, düşmanlarımızın eline geçerse, milyonlar harcayarak kazandığımız üstünlüklerin hepsi sıfır olur. Mikrop harbi olursa nasıl korunacaksınız; atom harbi olursa nasıl korunacaksınız. Bunların hepsini öğrenecek tedbirlerini alacaksınız. Tabii bunların bir tanesi düşmanlarımızın eline geçmiyecektir. Geçmemesi için de icab ederse canınızı vereceksiniz. Şimdi buna inanıyoruz İnandığımız için sizin hayatınızı korumak için bunların hepsini size hem açıklayacağız, hem de vereceğiz. Bulunduğumuz bina, en büyük kimya enstitüsüdür. Burada iki gün kalacaksınız. Sizi, burada bırakıp ayrılacağım. İki gün sonra gene görüşeceğiz.

Saki sordu.

— Peki ama, bir mikrop harbi olacak mı?

— Olabilir?..

— Buna biz mi başlayacağız!

— Biz de başlayabiliriz onlar da..

— Ya atom.

— Atom onların silâhıdır. Bizde de vardır, biz de yapıyoruz, ama, düşmanlarımız, bütün kuvvetlerini atoma vermişlerdir. Bugün buna cesaret edemiyorlar, bir gün olur da atom kullanırlarsa, biz korunabileceğiz.

Saki pek heyecanlanmış gibi görünerek:

— Kornilof yoldaş, dedi, ben, düşmanlarımızın bütün sırlarını öğrenebilirim, ama istiyorum ki onların içine girerek suikastler yapmaktır.

Gemilerini batıralım. Cephaneliklerini havaya uçuralım.

Kornilof gülümsedi:

— Bunları bizim uçaklarımız yapacaklardır. Sizden beklediğimiz, bu gibi yerleri bize bildirmenizdir.

— Bunu hiç merak etmeyin. Tam teşkilâtımı kuracağım. Yalnız istediğim tam itimattır.

Kornilof hayretle sordu:

— Ediyoruz ya.

— Kâfi değil..

— Daha fazla ne olabilir?

— İcab ederse, onların arasına da gireceğim.

— Tabii gireceksiniz.

— Ama buraya geldiğim gibi.

— Ona biz karışmayız.

Saki güldü:

— Onların adamı imişim gibi.

Kornilof kaşlarını çatarak konuştu:

— Tehlikeli..

Saki hemen cevap verdi:

— Olabilir ama lâzım.

— Demek iki yüzlü bıçak olmak istiyorsun.

— Öyle.. Yalnız bir tarafı kesecek, öbür tarafı kör olacak..

— Dedim ya, tehlikeli bir iş.

— Büyük işler yapmak için bu lâzımdır.

— Bu da doğru.. Yalnız herkes benim gibi düşünemez. Ben ne demek istediğinizi anlıyorum..

Saki, kollarını sıvayarak masaya dayadı:

— Yoldaş dedi benim muvaffak olmama istiyor musunuz?

— Elbette..

Saki, bu sefer Rusça konuşarak:

— Öyle ise siz bana yardım ediniz, dedi. Ben, aynı zamanda intikam almak istiyorum. Ben, büyük işlerden zevk alan bir casusum... Yalnız bütün bunları tek başıma yapmak istiyorum. İki, nihayet üç kişi kullanacağım. Ve size istediğiniz malûmatı getireceğim.

Kornilof zeki bir adamdı. Rus casus teşkilâtının namlı şeflerinden biri idi:

— Söylediklerinizin hepsini kabul ediyorum. Size istediğiniz yardımı yapacağım, dedi, yalnız bir şart la..

Saki, tereddüt etmeden:

— Peki.. dedi.

— Öyle ise doğru söyleyiniz bu Türkü seviyor musunuz? Onunla sonunda evlenecek misiniz?

Saki bu soruya derhal cevap veremedi. Biran düşündü. Önce Halidi sevdiğini sölemişti. Halit de sorgusunda her halde iyi cevaplar vermişti ki kendilerinden şüphelenmemişlerdi.

Saki:

— Hoşuma gidiyor, dedi. Onunla evlenirsem bir müddet iyi günler geçireceğimi sanıyorum. O da bana bağlıdır. Kendisinden de istifade ediyorum.

— Onun yerine bir başkasını bulamaz mısın?

Saki, böyle bir söz beklemiyordu. Kornilof acaba neden bunu sormuştu. Saki:

— Tabii bulurum, dedi.

— Öyle ise arkadaşınız bizde, burada kalsın.

Saki gözlerini büzerek:

— Onu, hemen mi alıyorsunuz!.. diye sordu.

Kornilof:

— Evet, diye karşılık verdi. Ben, yanımda çalıştıracağım.

— Demek bana emniyet etmiyorsunuz?

Kornilof dudaklarını ısırdı:

— Ediyorum, dedi. Yalnız onunla beraber bulunursanız, rahat bir hayata kavuşunca her şeyi unutabilirsiniz.

— Ama ben her şeyden önce bir casusum.

— Aşk her şeyden üstündür. Eğer sen aşkı casuslıktan üstün tutmuyorsan arkadaşın bir müddet bizde kalsın..

— Tabii derhal razı oluyorum. Kalsın.

— Öyle ise mutabıkız. İlk vazifenizi yaptıktan sonra buraya geleceksiniz, istediğiniz kadar kalacaksınız.

— Yok.. Fazla kalmak istemem.

— Onu o zaman düşünürüz.

(Devamı var)

MAĞARA PEŞİNDE

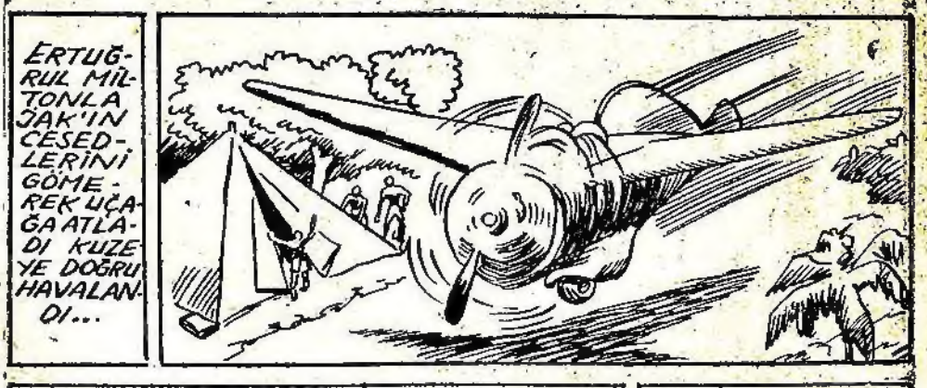

MANDRAKE

MANDRAKE RAVAK İLE DARAN ARASINDA BİR ESRAR SAKLI OLDUĞUNU ANLAYARAK DARANI ZİYARETE KARAR VERDİ..

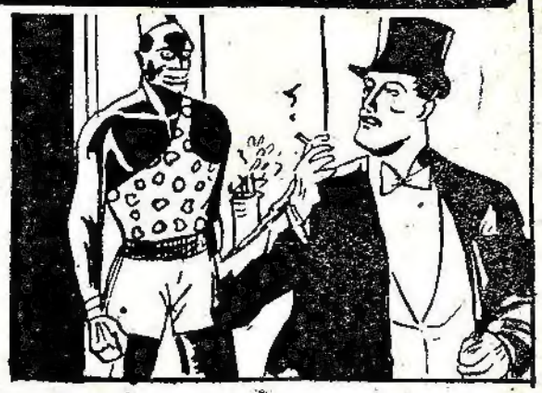

8.

MANDRAKENİN BİR EL İŞARETİYLE İKİSİDE GÖRÜNMEZ OLDULAR.

DARAN MANDRAKEYİ ÖLDÜSANARAK AĞLIYORDU...

RAVAK KAPIYI KAPATARAK DIŞARIYA ÇIKTI. FAKAT KAPI GENE AÇILARAK İÇERİYE GÖRÜNMEZ OLAN İKİ KİŞİ GİRDİ..

DARAN KAPIYI KAPAK İÇİN KALKTI...

DARAN HAVADA DURAN KOLTUĞA HAYRETLER İÇİNDE BAKTI...

—ARKASI YOK—

Maça Beyi

(Baştarafı 3 üncü sayfada)

Bu sözleri söyledikten sonra ihtiyar kadın kayboldu. Herman donmuş kalmıştı.

Ertesi gün Herman, zengin bir adam olan Çekalinski'nin gazinosuna gitti. Yanında, kendisine iskambil kâğıtlarının hikâyesini anlatmış olan Narumof vardı.

Çekalinski'nin bizzat bulunduğu odalardan birinde garo oynanıyordu. Bu oyunda, kâğıtları dağıtan adam yere iki kâğıt açar. Ayrıca oyun oynayanlara da birer kâğıt verilir. Sizin elinizdeki kâğıt, yerdeki kâğıtlardan birisinin aynıysa, koyduğunuz paranın bir misline kavuşursunuz.

Herman bir kâğıt kalem rica etti. Narumof, arkadaşının aniden kumar oynamak isteyişine gülerek, ona şans diledi.

— "İşte oyuna yatırdığım para." Krupiye gözünü kırpıştırdı.

— "Ne kadar lütfen söyler misiniz? İyi göremedim."

— "47.000 rutbe koyuyorum.."

Herkes başını kaldırarak ona baktı. Narumof arkadaşının çıldırdığını zannediyordu.

Krupiye gülümsedi.

— "Cidden çok fazla bir para. Ödeyeceğinizi tahmin ederim ama biraz karşılık çıkarsanız."

Herman ortaya bir deste para koydu. Krupiye bir an tereddütten sonra kâğıtları dağıttı. Yere bir onlu, bir üçlü açmıştı.

— "Kazandım!" Herman elindeki üçlüyü gösterdi. Kalabalık masanın etrafından takdirkâr mırıltılar yükseldi. Krupiye'nin suratı asılmıştı. Tekrar kendine hâkim olarak gülümsedi.

— "Daha ayrılmayacak mısınız?"

— "Hayır, lütfen paramı veriniz."

Krupiye cüzdanını çıkartarak Herman'a kazandığı parayı verdi. Herman gazinodan ayrılarak evine gitti ve yatağına yattı.

Ertesi akşam tekrar gelerek Çekalinski'nin krupiyelik ettiği salona girdi. Dün geceden onu tanıyanlar kendisini selâmlayarak aralarında yer açtılar.

Oyun başlayınca Herman ortaya gene 47.000 ruble koydu. Krupiye yere bir vale, bir yedili açmıştı.

Herman'ın elindeki kâğıtta yedililiydi.

Herkes hayret içindeydi. Krupiye istemiyerek 94.000 rubleyi Hermana teslim etti. Delikanlı soğukkanlılıkla gazinodan ayrıldı.

Ertesi gün gene geldi. Onu gören kumarbaşlar oyunlarını yarıda bırakarak etrafını aldılar. Talihinin ne kadar dayanacağını anlamak istiyorlardı. Hermanın görünce Çekalinskinin suratı sararmıştı. Buna rağmen gülümsemeye muvaffak oldu.

Kâğıtları Çekalinski kesti. Adeta bir düelloya hazırlanıyordular. İskambilleri dağıtan eli titriyordu. Yere bir papaz bir de aso açtı.

Herman kâğıdını göstererek,

— "Kazandım," dedi. "Aso!".

Krupiye muzafferane,

— "Maalesef kaybettiniz. Elinizdeki kızdır."

Herman titremeye başladı. Elindeki kâğıt aso değil maça kızıydı. Gözlerine inanamıyordu. Bu yanlışlığı nasıl yapmıştı?

Maça kızı kendisine gülümsüyor, adeta göz kırpıyordu. Kâğıdın ihtiyar Kontesi andırdığını gören Herman dehşet içinde kalmıştı.

— "O ihtiyarın Allah belâsını versin!" diye korkuyla söyledi. Çekalinski yerdeki paraları önüne çekiyordu.

Herman taş kesilmişti sanki. Uzun zaman yerinden kıpırdamadı. Salondan çıkınca arkasından konuşmaya başladılar.

— "Amma da adammış. Kaybetmeğe gelmiyor!".

. . . . . .

Herman aklını kaybederek delirdi. Şimdi bir tımarhanede bulunuyor. Kendisiyle konuşulduğu zaman cevap vermiyor, sadece:

— "Üçlü. Yedili. Aso. Üçlü. Yedili. Maça kızı!" diye söylenip duruyor.

Lisabetta bir başkasıyla evlendi.

ATEŞ
ÇOCUKLARA HAFTALIK NEŞRİYAT MECMUA

Çarşamba günleri çıkar
Haftalık Çocuk Gazetesi
15 Kuruştur.
Yıl: 1, CİLT: 1 SAYI: 8
12 KASIM 1952
Çıkaranı
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ

Sahibi:
HÂMİD ŞENDUR
Adres: İSTANBUL Cağaloğlu
Türbedar Sokak No: 16
Telefon: 28893
Yazı İşlerini fiilen idare eden:
Yazı İşleri Müdürü:
NAZİM ÜNVERDİ

Abone Şartları:
3 Aylık 200 kuruş.
6 Aylık 400 kuruş.
12 Aylık 800 kuruştur.

Basıldığı yer:
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
MATBAASI

Meçhul Katil

(Baştarafı 2 nci sayfada)

tulmuştu. Olduğu yerde alık alık yataktaki cesede bakıyor, bir şey söyliyemiyordu.

Odanın pencerelerine baktım. Birinin camları kırılmıştı. Katil oradan girmişti!

Nihayet Tomson kendine gelebildi.

— Gece gördüğümüz gölge! dedi.

— Kimmiş o gölge?

— Katil!.. Bizim kulübeye girmedi. Buna girdi.

Kulübeden çıktık. Sahile indik. Yerliler kayıklariyle geliyorlardı. Bizim yelkenliye işaret verdik. Doktor Vilsonla Mister Ceveral o geceyi bizim yelkenlide geçirmişlerdi. Biraz sonra sandalla sahile yanaştılar. Tomson hâdiseyi anlattı. Tekrar kulübeye gittik. Doktor cesedi muayene etti.

— Katil bir insan değil! dedi.

— Nasıl insan değil?

— Yani hayvan!.. Meselâ bir goril veya o cinsten bir maymun!.. Çünkü bu kadar kuvvetli bir insan olamaz! Önce şu camın haline bakın!..

Cama baktık. Pervazları ve tahtaları ile beraber toptan sökülüp parçalanmıştı. Bunu insan yapmazdı, ve yapamazdı da!.. Sonra cesedin gırtlağı o kadar sıkılmıştı ki neredeyse boynu koparılıp atılacakmış gibiydi!...

* * *

Ben Okyanusun ortasındaki bu güzel adaya sırf avcılık için uğramıştım. Hem de ne avcılığı biliyor musunuz? Kelebek avcılığı! Neyse yeni dostlarım beni bu zahmetten kurtardılar. Kendilerinin gayet kıymetli bir koleksiyonlarını bana hediye ettiler.

Birkaç gece adada kalmak istedim. Fakat başıma bir felâket gelir diye korktum. Adanın esrarı filân yoktu. İçerlerdeki ormanlardan inen vahşî hayvanlar iki üç günde bir insanın başını yiyiyordu.

Yelkeni açıp engin lere doğru uzaklaşırken bu vahşî ada, karşıdan yine bir cenneti andırıyordu.

B. E. S.

ARMAĞAN
Haftalık Çocuk Gazetesi
CİLTLERİ
Bütün Kitapçılarda
bulunur.
Fiyatı:
400
Kuruştur.
ÇOCUK YAYINLARI
MÜESSESESİ
Cağaloğlu - Türbedar
Sokak No: 16
İSTANBUL

BAYTEKİN VE KRALİÇE ALA

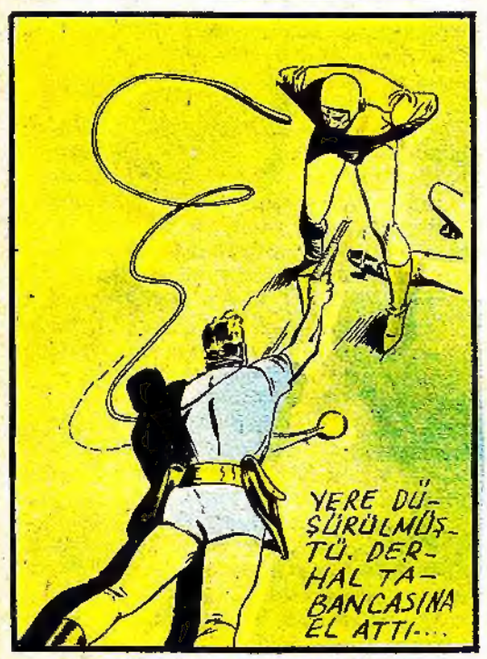

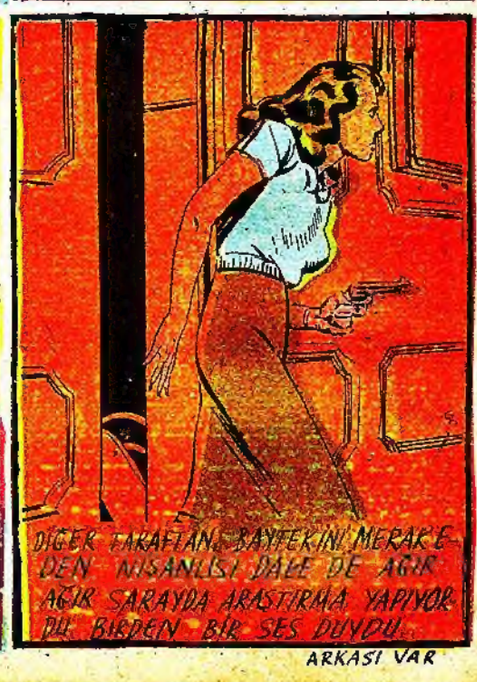

ARKASI VAR